

از لابلای یادداشت‌ها و نیشته‌های روزمره ام

پرده‌ها کناررفته و واقعیت عملکردها افشا می‌گردد

ارتباط‌های نامریی و مناسبات پشت پرده

درامه‌های نمایشی که تماشاچی ندارد

حقیقت‌هایی که از متن قضایا حذف گردیده است
مخفی نگه‌داشتن واقعیت‌های دردناک جنگ
زورآزمایی‌ها نظامی تا چه زمانی؟
جنگ و دندان نشان دادن بیکدیگر

مؤسسات گونه‌گونه و مختلفی در ایالات متحده بمنظور تحقیق و پژوهش پیرامون سیاست خارجی، سیاست داخلی، امنیت ملی، اقتصاد و امور دفاعی و امنیتی تأسیس شده و تهیه توصیه‌نامه‌ها در زمینه‌های مختلف، انتشار کتاب و مقالات تحقیقی، برگزاری کنفرانسها و گردهمایی‌های علمی و فعالیت در عرصه اطلاع‌رسانی الکترونیکی در زمینه‌های یادشده از دیگر فعالیت‌های مراکز تحقیقاتی یادشده می‌باشد که دارای شعبه‌ها و نیز مراکز ماهواره‌یی بمنظور نیل‌پا هدف و گسترش فعالیت‌های خویش بوده و در زمینه‌های حقوق بشر، مذهب و فرهنگ با دیگر مراکز مطالعاتی همکاری می‌نماید. "کمیته خطر جاری"، ما موریت خود را حمایت و گسترش دموکراسی از طریق پیروزی در نبرد جهانی علیه تروریسم، نهضت‌ها و ایدئولوژی‌های محرک آنان، گسترش حکومت قانون، تعیین حقوق اولیه بشر و توسعه جوامع مدنی اعلام کرده است.

همه آگاهند که حدس و گمان‌هایی در مورد امکان تقلیل نیروها و قوت‌های نظامی امریکایی در کشور ما موجود بوده و تکوین چنین حالتی با چگونگی حصول و یا عدم حصول توافق با "طالب"‌ها اصلن ارتباطی ندارد. موردیاد شده توسط رابرت او بر این دستیار رئیس جمهوری ایالات متحده در امور امنیت ملی آن کشور اظهار گردید. با این حال، نامبرده این مسأله را مورد تردید قرار نداد که طرفین قادر خواهند بود حتا با عدم حصول توافقی با طرف "طالب"‌ها تا قبل از پایان سال روان به توافق‌هایی در مورد حل و فصل او ضاع در جمهوری اسلامی افغانستان نایل گردند. بر بنیاد اظهار نظرهایی که توسط تحلیلگران بعمل می‌آید، و اشنگتن در صدد آن می‌باشد تا نظامیان آن کشور را از افغانستان به سایر کشورهای شرق میانه بفرستند.

نامبرده اضافه نموده افزود که شور و بحث در مورد قضیه متذکره در حال پیشرفت بوده و تصویری گردد بزودی باتخاذ تصمیمی در مورد نایل آیم. همچنان نامبرده این مسأله را نیز مورد تردید قرار نداد که توافق با "طالب"‌ها ممکن در پایان سال روان متصور باشد.

مسأله فراخواندن نظامیان امریکایی از اراضی کشور ما، بویژه پس از کشته شدن دوفراز نظامیان آن کشور در حوا دت اخیر مطرح گردید.

وزارت دفاع ایالات متحده از کشته شدن دوتن از سربازان شرکت کننده آن کشور در عملیات "آزادی پایدار" در افغانستان خبر داد. نظامیان یادشده در اواخر ماه جدی سال روان در نتیجه عوارض تخنیک‌های هواپیمای ترانسپورته

وبرخورد با موانع، در ولایت کندهار کشته شدند. مطابق اطلاعیه ناتو که در سایت پنتاگون بنشر رسید، آنها پس از شرکت در انجام عملیات مرتبه ناتو، از زندگی ساقط گردیدند.

در اواخر ماه دلو سال پار، دونالد ترامپ رئیس جمهوری ایالات متحده به سفر از قبل اعلان نشده به کشور مبادرت ورزید. سپس نامبرده در صدد آن شد تا علاقمندی و رضایت خاطر "طالب"ها را بمنظور انعقاد توافقنامه صلح جلب نماید. ترامپ با اشرف غنی همتای افغانی اش نیز ملاقات نموده و آروزمندی اداره و اشنگتن را در زمینه کاهش نظامیان آن کشور در افغانستان و تقلیل آنها به ۸,۶ تن، بر هبری دولت افغانستان اطلاع داد. در این مورد دونالد ترامپ طی مصاحبه ای با فاکس نیوز اظهار نمود که کشورش به تقویت سیستم استخباراتی در افغانستان مبادرت ورزیده و نیرومندترین های استخبارات کشورش را، بیشتر از آنچه تصوری گردد، در افغانستان بکارخواهد گماشت و این در نوع خود، مهمترین کار آنها در افغانستان محسوب می گردد. وی همچنان تأکید بعمل آورد که آنها باید ناظر جدی و همیشگی اوضاع و چگونگی وضعیت در افغانستان و منطقه باشند.

همچنان نباید فراموش نمود که رئیس ستاد مشترک قوت های مسلح ایالات متحده اظهار داشت که وزارت دفاع کشورش به تقلیل و کاهش نظامیان در افغانستان همت خواهد گماشت. نامبرده ادامه داده افزود که برای آنها گزینه های مختلفی روی میز قرار دارد که کاهش و تقلیل نظامیان ایالات متحده در افغانستان، یکی از جمله گزینه های موجود محسوب می گردد. در وضعیت کنونی در حدود ۱۳ هزار تن از نظامیان ایالات متحده در اراضی کشور ما رحل اقامت افکنده اند.

در اینجا سؤالی ذهن همه را بخود مشغول می نماید که آیا تغییرمسئولیت بمفهوم وسیع کلمه مطرح بحث می باشد و یا نه؟

لازم به یادآوری پنداشته می شود که اینک ۲۰ سال از آغاز عملیات جنگی ایالات متحده در اراضی کشور ما سپری می گردد. دلیل و برهان آغاز چنین عملیاتی، تعقیب عاملان اقدامات تروریستی ۱۱ سپتامبر سال ۲۰۰۱ عنوان گر دید. عملیات نظامی یادشده طی سال های ۱۳۸۹ - ۱۳۹۲ در اراضی کشور ما بگونه بی پیشینه ای شدت کسب نمود. طی مدت زمان یادشده، تعدادمجموعی نظامیان غربی در کشور به ۱۵۰ هزار تن بالغ می گردید. در ختم ماه جدی سال ۱۳۹۸ رئیس جمهوری ایالات متحده، آمادگی اش را در مورد فراخواندن بخشی از نظامیان آن کشور از افغانستان در صورت حصول توافقنامه در مورد حل و فصل قضایای کشور ما اعلام نمود. پس از آن، رهبر ایالات متحده اظهار داشت که و اشنگتن پیشنهاد های مشابه از جانب نماینده های "طالب"ها نیز دریافت نموده است.

در جریان گفتگوهای نوبتی با "طالب"ها در دوحه (اول ماه سپتامبر سال ۲۰۱۹)، نماینده خاص ایالات متحده در مورد حل و فصل قضایای کشور ما ضمن صحبتی با خبرنگاران اظهار نمود که طرف های مذاکره کننده، پس از بحث های وسیعی در مورد شرایط موجود بمنظور حصول توافق، از جمله موافقه بعمل آوردند تا بتعداد ۵ هزار تن از نظامیان ایالات متحده در جریان مدت زمان ۱۳۵ روز اراضی افغانستان را ترک نمایند.

اما پس از چند روز، پروسه مذاکرات متوقف گردیده و ترامپ مشاوره های مشترک و ملاقات برنامه ریزی شده تاریخ ۸ ماه سپتامبر با رهبری "طالب"ها و اشرف غنی را لغو نمود. موضوع یادشده را رهبر ایالات متحده از طریق توئیترش با اطلاع همگان رسانید. نامبرده دلیل چنین تصمیمی را نتیجه اقدام تروریستی "طالب"ها در کابل عنوان نمود که در اثر آن یک تن از نظامیان امریکایی کشته شد. حادثه پس از آن اتفاق افتاد که نماینده ایالات متحده در امور صلح کشور ما درباره پیشرفت هایی در زمینه پروسه گفتگوهای صلح افغانی خبر داد. بنظر کارشناسان، "طالب"ها در صدد دیکته نمودن شرایط خودشان برواشنگتن و محدود نمودن امکانات خروج قوت های جنگی ایالات متحده از کشور ما بوده و در واقعیت امر، خواهان حفظ وضعیت کنونی می باشند.

رئیس جمهوری ایالات متحده در توئیترش نوشت که رهبران کلیدی "طالب"ها و رئیس جمهوری افغانستان، بگونه جداگانه و سری از وی تقاضای ملاقات بعمل آوردند. چنین تصمیم گرفته شد که با آنها ملاقات و گفتگو نمایم. اما پس از وقوع حادثه تروریستی در کابل که مسئولیت آنرا "طالب"ها بر عهده گرفته و در نتیجه آن یک تن از سربازان امریکایی کشته شده و عده ای هم زخم برداشتند، ملاقات متذکره از جانب ریاست جمهوری ایالات متحده لغو گردید و مذاکرات از جانب رئیس جمهور ترامپ مرده محسوب گردید.

مطابق اطلاعات داده شده پنتاگون، بتاريخ ۱۶ ماه سنبله سال روان، در نتیجه انجام اقدام تروریستی در جوار تأسیسات نظامی ناتو، یک تن خورد ضابط ۳۴ ساله امریکایی کشته شد. مسئولیت چنین اقدامی را جانب "طالب"ها بر عهده

گرفتند.

اما در مورد ملاقات و گفتگوهای کمپ دیوید، نه از جانب افغانستان و نه از جانب امریکایا هیچگونه اطلاع رسمی به نشر نرسید. قبل بر این، "طالب"ها از مذاکرات مستقیم با جانب حکومت وحدت ملی کشور آبا ورزیده بودند. ایالات متحده نیز امکان چنین ملاقاتی را بعید پنداشت. نماینده ایالات متحده اما اظهار داشت که مذاکره میان کابل و "طالب"ها پس از آن آغاز خواهد شد که قرارداد و موافقتنامه ای میان ایالات متحده و "طالب"ها بامضاً رسد. مردم و دولت افغانستان در آرزوی صلح همگانی، همه شمول و سراسری در کشوری باشند. همه ما مسؤلیت داریم تا در امر استقرار صلح پایدار از هیچگونه سعی و همکاری با یکدیگر دریغ نوزیم. اما تداوم فشار از جانب مخالفان مسلح کشور، زندگی صلح آ نیز در کشور را مورد تهدید قرارداده و اصل استقرار امنیت پایدار را در هاله ای از ابهام قرار می دهد.

گفتگوهای صلح آمیز

"طالب"ها و امریکایی ها طی ماه سنبله سال روان، مذاکرات و گفتگوهایی را در دوحه مرکز قطر آغاز نمودند. دور نهم نوبتی بتاریخ ۱۱ ماه سنبله سال روان به پایان رسید. در ختم مذاکرات یادشده نماینده وزارت امور خارجه ایالات متحده طی سفر کابل، در مورد نتیجه مذاکرات با رئیس جمهور افغانستان ملاقات و گفتگو نموده و جانب افغانی را از چگونگی مذاکرات در جریان قرارداد. نامبرده اظهار نمود که مطابق طرح موافقتنامه میان "طالب"ها و ایالات متحده، جانب امریکایی مکلف به فراخواندن ۵ هزار تن از نظامیان از پنج پایگاه نظامی آن کشور در طول مدت زمان ۱۳۵ روز از افغانستان می باشند. همچنان این مسأله واضح گردید که عقد و امضای چنین موافقتنامه ای با حضور نماینده های کشورهای دیگر صورت خواهد پذیرفت.

پس از دوروز، بتعداد ۹ نفر از دیپلمات های امریکایی که شامل پنج نفر از سفرای قبلی ایالات متحده در کشور ما نیز می گردید، نگرانی شان را از عقد چنین قراردادی ابراز نمودند. یکی از جمله ادعاهای آنها در مورد شرایط غیر قابل درک درباره تفاهم "طالب"ها بمنظور آغاز مذاکرات بین الافغانی را شامل می گردید.

مایک پامپیو، طی مصاحبه ای با شبکه تلویزیونی سی.ان.ان اظهار داشت در صورتی که "طالب"ها ضرورت تطبیق و اجرای عملی مفاد قرارداد را در نظر نگیرند، واشنگتن با هیچگونه توافقی با "طالب"ها موافق نخواهد بود.

شماری از دست اندرکاران سیاست کشور ما چنین می پندارند که کشته شدن نظامی امریکایی در مورد، بهانه ای بیش نبوده و اما در مورد "طالب"ها باید یادآور شد که آنها بگونه ای رفتار می نمایند، گویی آنها قبلن مالک افغانستان بوده اند و این مالکیت در آینده نیز باید دوام آورد.

عده ای از کارشناسان امور مربوط نیز چنین حدس می زنند که رئیس جمهور ایالات متحده بخشی از نظامیان کشورش را از افغانستان فرا خواهد خواند نه همه ی آنها را. خروج از افغانستان و ترک اراضی کشور ما با نگاه ترامپ سازگاری باشد. چه، نامبرده متیقن است و در زمینه پافشاری بعمل می آورد تا شرکت و سهمگیری ایالات متحده در قضایای کشور ما باید بحد اقل تقلیل یابد، در غیر آن، مزایای غیر اقتصادی در امر فوق نهفته می باشد. نباید فراموش خاطر ما گردد که جنگ ایالات متحده در افغانستان برای امریکایی ها بمفهوم کشته و زخمی شدن دوامدار نظامیان آن کشور در خارج از قلمرو ایالات متحده می باشد. بدین ترتیب، خروج کامل قوت های جنگی و قطعات نظامی ایالات متحده از افغانستان و بازگشت آنها به خانه، یگانه تقاضای انتخاب کننده ها و رأی دهنده های امریکا می محسوب می گردد. واقعیت دیگر اینکه در ایالات متحده، رئیس جمهور صاحب تمام عیار تمامی اختیارات و صلاحیت ها نیست. بسیاری از امریکایی ها چنین می پندارند که اگر ایالات متحده بگونه کامل از افغانستان رخت سفر بر بسته و افغانستان را ترک نماید تا بنظر نرسد که اداره واشنگتن با همه دم و دستگاهش در افغانستان متحمل شکست گردید، بهتر تر و آبرومندان تر خواهد بود.

مبصرین و تحلیلگران چنین تصویری نمایند که ایالات متحده بگمان اغلب، در صدد تداوم گفتگوها و مذاکرات با "طالب"ها بوده و آنها همچنان با تأکید یادآور می شوند که تداوم مذاکرات با "طالب"ها برای ایالات متحده از اهمیت منحصر بفردی برخوردار می باشد.

برای رأی دهنده های امریکایی افغانستان اصلن مهم نمی باشد، بلکه مهمتر از همه برای آنها تطبیق عملی و عده های انتخاباتی ترامپ در مورد زد و خورد های دوامداری که در آنها امریکایی ها بخاک و خون کشانیده می شوند، مهم و درخور توجه و اهمیت می باشد. ترامپ در سال ۲۰۱۶ اظهار داشت که بزودی به فراخواندن نظامیان امریکا

یی از افغانستان، سوریه و عراق مبادرت خواهد ورزید. اینک مدت زمان ریاست جمهوری نامبرده به پایانش نزدیک می شود و چنین تصور می گردد که ترامپ بگونه عملی و واقعی، هیچ مورد وعده داده شده را برپایه اكمال نرسانده و در طول مدت زمان چهار سال زمامداری اش قادر به فراخواندن نظامیان آن کشور از افغانستان نگردید. همچنان باید خاطر نشان نمود که رئیس جمهور ایالات متحده در شرایط کنونی با وضعیت نهایت دشواری روبرو می باشد.

بنظرمی رسد برای ایالات متحده در ظاهر امر حصول توافق صلح آمیزی که در آن "طالب"ها بقدرت دستیابی حاصل نمایند، از اهمیت ویژه ای برخوردار می باشد. اما "طالب"ها خواستار قدرت اند. ترامپ ترجیح می دهد تا به رعایت توافقنامه ها پایبند باشد، اما ممکن است "طالب"ها از آن تبعیت نکنند و این عدم تبعیت آنها ناشی از موضع گیری رهبری آنها شمرده نمی شود. "طالب"ها از رهگذر داخلی، جنبشی ناهمگون پنداشته می شوند. میان آنها و فرماندهان محلی اختلافاتی موجود بوده، عده ای از آنها در پیگیری و تداوم عملکردهای خودشان سعی ورزیده و در صدد آنند تا ترامپ نتواند خود را از معضله کنونی کشور ما نجات بخشد.

بسیاری ها با مطالعه وضعیت کنونی کشور ما چنین پیشبینی می نمایند که با خروج نظامیان خارجی از افغانستان حاکمیت کنونی سیاسی کشور ما نیز با سقوط مواجه خواهد گردید. بسیاری ها هم چنین پنداشته و ادعا می ورزند که بگونه طبیعی، زمانی که ترامپ به فراخوانی نظامیان کشورش از افغانستان اقدام نماید، وضعیت امنیتی کشور ما دچار بحران شده و عواقب نیکویی در پی نخواهد داشت. رئیس جمهور ایالات متحده نیز نمی تواند از واقعیت متذکره انکار ورزد، بدین منظور نامبرده در نظر دارد که چنین خروجی برای ایالات متحده، کم و بیش آبرمندانه و محترمانه باشد. اما "طالب"ها با استفاده از هر فرصتی در صدد تحقیر ترامپ می باشند. در ماه میزان سالروان، وزیر دفاع ایالات متحده وارد کشور ما گردیده و در صدد تجدید ارتباط و رابطه با نماینده های "طالب"ها گردید. طی مدت زمان دیدار و بازدید وزیر دفاع کشور یادشده از افغانستان، درباره برنامه های پنتاگون در مورد تقلیل و کاهش قوت های نظامی آن کشور تأکید بعمل آورد. اما نامبرده یادآور شد که چنین مأمولی در صورت حصول توافق صلح با "طالب"ها امکان پذیر می باشد. واشنگتن در صدد آن می باشد تا تضمین "مصونیت قاره آمریکا" را بدست آورد.

همچنان ایالات متحده موافقت نمود که اگر "طالب"ها در طول مدت زمان چندین ماه پیهم، از کشتن نظامیان آمریکا بی دست بردارند، با عملی شدن چنین وضعیتی، خروج نظامیان آمریکایی بیش از پیش تسریع خواهد گردید. در وضعیت و شرایط معکوس آن، واشنگتن به تقلیل نظامیانش چنانچه در سوریه انجام داد، در افغانستان نیز بعین صورت مبادرت خواهد ورزید یعنی یک گام به پیش و دو گام به پس. اما ایالات متحده قبل از آنکه به فراخواندن بخشی از نظامیان از کشور ما مبادرت ورزد، کاخ سپید باید مطمئن گردد که با این کار، موردی را از دست نخواهد داد، اما در واقعیت امر چنین نیست.

چنین اظهار نظرهایی نیز موجود می باشد که از آنجایی که تهدیداتی متوجه پایگاههای نظامی آن کشور از آدرس شرق میانه موجود می باشد، لازم است تا واشنگتن دورنمای واضحی از عقب نشینی نظامیان از افغانستان را ارائه نماید.

واشنگتن نمی تواند اصل تعامل با متحدان منطقوی و شرکای جهانی اش را نادیده انگارد. عصر حاکمیت بلامنازع ایالات متحده در نهایت امر، به پایانش نزدیک می شود. اما آنها هنوز هم تلاش ورزیده و سعی بخرچ می دهند تا آنچه را مناسب می پندارند، در مناطق مختلف جهان ما بردیگران تحمیل نمایند. اما چنین اقداماتی بگان اغلب که آخرین تلاش ها محسوب می گردد. حدس و گمان هایی در مورد فرستادن بخشی از نظامیان موجود آمریکایی از کشور ما به آلبانیا نیز موجود می باشد، چه، آمریکایی ها از پایداری وضعیت در آلبانیا بدون موجودیت نظامیان بیشتر آن کشور، بویژه با میانجیگری های روسیه، ترکیه و ایران مطمئن بنظر نمی رسند. این امکان نیز متصور می باشد که کشور های یادشده، نظامیان شان را بانجا گسیل نمایند، این یکی از جمله سناریو های ممکن بحساب آمده که نهایت متضاد و خطرناک بنظرمی رسد. نباید فراموش نمود که موجودیت و حضور نظامیان ایالات متحده در شرق میانه بدلیل نبرد و تداوم مبارزه نیروهای محلی، می تواند از جمله فاکتورهای ایجاد بی نظمی و نبود ثبات در آنجا محسوب گردد. علاوه بر آن، ایالات متحده با جابجایی نظامیان آن کشور، اصل استقرار و تأمین امنیت را نمی تواند تضمین نماید. بلکه برعکس، در هم و برهمی و عدم ثبات و نبود نظم را سبب خواهد گردید.

یکشنبه ۶ ماه دلو سال ۱۳۹۸ خورشیدی